

NEDJELJNA ČITANJA: *Mudr 9,13-18b; Ps 90,3-6.12-14.17; Flm 9b-10.12-17; Lk 14,25-33*

Čežnja za Bogom upisana je čovjeku u srce, jer je od Boga i za Boga stvoren; Bog nikad ne prestaje čovjeka privlačiti k sebi a čovjek će samo u Bogu pronaći istinu i blaženstvo za kojima neprekidno traga: »Posebno bitna crta ljudskog dostojanstva jest u čovjekovoj pozvanosti u zajedništvo s Bogom. Već od samoga svojeg postanka čovjek je pozvan na razgovor s Bogom: on, naime, postoji samo zato što ga je Bog iz ljubavi stvorio i što ga uvijek iz ljubavi uzdržava. Čovjek živi potpuno u skladu s istinom samo ako tu ljubav slobodno priznaje i svojemu se Stvoritelju povjeri.« Ljudi su, u povijesti sve do naših dana, na mnogo načina izražavali svoje traganje za Bogom kroz svoja religiozna uvjerenja i ponašanja (molitve, žrtve, obrede, razmatranja, itd.). I pored toga što ti izražajni oblici mogu biti višeznačni, oni su do te mjere sveopći da se čovjeka može nazvati religioznim bićem: Bog »sazda [...] od jednoga cijeli ljudski rod da prebiva po svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja njihova da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas. U njemu, doista, živimo, mičemo se i jesmo« (Dj 17, 26-28). [KKC, 27-28]